

[Foged.]

har kildeskat i mange andre stater, er det fordi lønmodtagerne dér udgør en langt, langt større del af hele befolkningen. Jeg har hørt nævnt, at helt op til 80 pct. af borgerne i nogle af vore nabolande er lønmodtagere. Hvis det er tilfældet, er systemet mere anvendeligt i et sådant land end hos os, hvor vi har et meget lavt antal lønmodtagere. Det ville derfor blive en mindre del af befolkningsgrupperne, der kom ind under en kildeskatordning som direkte konjunkturregulerende faktor.

Den højtærede minister siger, at der naturligvis skal være en forskudsskat, der efterreguleres. Ja, men denne efterregulering var særdeles omfattende i Norge og Sverige, idet kun 3-4 pct. af samtlige skatteydere havde fundet det rigtige tal. Der måtte reguleres såvel i den ene som i den anden retning, og systemet var derfor ikke særlig anvendeligt. Man behøver blot at tænke på de liberale erhverv. En fabrikant kan ikke ved årets begyndelse bedømme, hvad hans indtægt vil blive. Han er ikke klar over, hvilke vilkår han bliver udsat for i årets løb, det er et skud i tågen. Tænker jeg på en landbruger, der er underkastet vejrliget, underkastet, om dyrene trives, om der opstår sygdom, og hvad ved jeg — det er ikke muligt for en landbruger på forhånd at give et rimeligt skøn over, hvad hans indkomst vil blive; jeg havde nær sagt, det kan somme tider næsten være vanskeligt at finde ud af det, når året er gået, men forud, det er endnu værre. Derfor vil det på det område vise sig, at konjunkturreguleringen foregår over lønmodtagerne. Jeg siger det kun, fordi man skal være klar over, at det bliver det faktiske forhold, at det bliver lønmodtagerne, man regulerer over; de lønmodtagere, der går ind for tanken, må altså være klar over, at de selv med åbne øjne går ind for at være regeringens konjunkturregulerende faktor.

Den højtærede finansminister siger derefter til mig, at det er jo også lettest at lade være med at stille ændringsforslag, men den højtærede finansminister ved, at vi har præciseret, hvad vore eventuelle ændringsforslag skulle gå ud på. Vi har sagt, at vi ønskede straks at sætte 7.500 kr. som bundgrænse, vi har ønsket at flytte proportionalsskattegrænsen op til 24.000 kr., vi har ønsket at ændre den progressive skala i opadgående

retning, og den højtærede finansminister ved meget godt, at vi har foretaget beregninger i så henseende. Den højtærede finansminister sagde, at det var meget godt, at vi ikke stillede ændringsforslag, for så skulle man ikke beregne de økonomiske konsekvenser. Jo, de er beregnet; den højtærede finansminister har selv præsteret beregningerne. Det har vist sig, at det, jeg nævnte her, ville give en ændring i provenuet på 250 mill. kr. Den højtærede finansminister har selv givet os tallet. Disse 250 mill. kr. er nøjagtigt det samme beløb, som den højtærede finansminister agter at udskrive efter de lige vedtagne afgiftslove. Altså, hvis disse afgiftslove ikke var blevet vedtaget, var der mulighed for en begyndende skattereform hjemme. Men nu ønsker den højtærede finansminister stadig at have flere og flere penge. Det er derfor, jeg mener, at finansministeren slider mulighederne op for at få en skattereform. Men det er altså ikke rigtigt, når det siges, at der ikke er fremkommet konkrete forslag. Der er fremkommet konkrete forslag. Det er heller ikke rigtigt, når den højtærede finansminister siger, at vi ikke har nogen beregninger. Vi har beregninger, og det er endda ministerens egne beregninger.

Når vi ikke fremsætter konkrete forslag, er det, fordi vi tydeligt og klart har fået at vide af regeringen, at det ikke tjente noget formål at gå videre, og det til trods for, at det radikale parti — hvis ordfører i skatte-spørgsmål, må jeg gå ud fra, står inde for det samme som den højtærede handelsminister — går ind for disse ændringer i den proportionale skala, hvilket kunne have givet os håb om almindelig tilslutning i udvalget. Det ved den højtærede finansminister også meget godt.

Derefter vender den højtærede finansminister sig imod udtrykket om investeringerne og siger, at ministeren ikke har muligheder for at kontrollere, om pengene bliver brugt til investeringer, hvis de bliver ude hos befolkningen. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi håbede, ministeren ville komme med forslag, der kunne give pengene den rigtige retning, herunder forslag om investeringsfonds for alle. I øjeblikket er der kun investeringsfondsordninger for de liberale erhverv. Vi ønsker investeringsfondsordninger for alle borgere, herunder lønmod-